

saa ganske lidt ved at skulle afstaa sin Rug, faa et daarligere Fodermiddel i Stedet og saa give Penge oven i Købet.

Man kan heller ikke lave brugelig Statistik, som man har villet gøre, ved at sige: Der er en saa stor Beholdning og saa mange Landejendomme. Vi dividerer Ejendommenes Antal ind i Antallet af Tønder, og saa faar vi saa og saa stor en Beholdning for hver Ejendom. Der kan være en Landmand, der har et betydeligt Areal, men som næsten ikke dyrker Rug, og ved Siden af kan der være en Mand, hvis Areal kun er $\frac{1}{5}$ saa stort, men som har en stor Rugbeholdning. Saa forskelligt kan det være, og derfor kan man ikke lave fornuftig Statistik ved at sige: Saa megen Rug er der gennemsnitlig paa hver Ejendom rundt omkring paa Landet. Den højtærede Indenrigsminister drog en Sammenligning mellem dem, der har Rug, og en Kulgrosserer, der havde en betydelig Kulbeholdning i det Øjeblik, Kultilførslerne standsede, saa at denne Kulbeholdnings Værdi steg fra Dag til Dag. Saa siger den højtærede Indenrigsminister: Hvis Samfundet nu fandt sig foranlediget og nødsaget til at ekspropriere disse Kul, saa var der vel ingen Grund til at give Grosseren denne betydelige Avance, som han havde ved, at hans Kullagers Værdi steg fra Dag til Dag. Den højtærede Minister drog altsaa en Sammenligning mellem denne Kulgrosserer og dem, der sælger Rug. Men denne Sammenligning ikke alene halter, men er umulig. Nej, skal vi have en Sammenligning mellem Rug og Kul i denne Forbindelse, skal man sammenligne den, som avler Rug, en Husmand, en mindre Gaardejer, eller hvad han nu kan være, med en lille forretningsdrivende, der har et Kullager, som er nødvendigt for ham, for at han kan holde sine Maskiner i Gang og drive sin Virksomhed. Og nu vil jeg spørge: Vilde man ikke finde det lovligt strengt mod denne lille erhvervsdrivende, hvis man fratog ham hans Kulbeholdning, gav ham et daarligere Brændselmateriale i Stedet, og tilmed forlangte adskillige Kroner af ham i Bytte? Det er den rette Sammenligning.

Jeg kan ikke se andet, end at fuld Erstatning er ikke delvis Erstatning, det maa være fuld Erstatning. Det er muligt — ja, det er der vel ingen Tvivl om — at Ministeren har handlet lovligt. Han har nedsat først Prisreguleringskommissionen og saa Vurderingskommissionen. Lad mig for Resten sige om denne Prisreguleringskommission, at det forekommer mig, man har haft en lykkelig Evne til

at faa Landbruget repræsenteret saa sparsomt som muligt. Saa vidt jeg kan se, sidder der i denne Kommission 2 Landbrugere, men der er 9, der alle har Bopæl i København. Jeg tror, det er dygtige og hæderlige Mænd, men det forekommer mig, at denne Kommission har faaet en alt for ensidig S sammensætning. Og det ser ogsaa en Smule underligt ud, at netop den Egn, hvor Rugen særlig skal eksproprieres, i Virkeligheden ikke har en eneste Repræsentant. Vi har følt os godt repræsenteret ved det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), men alligevel er han ikke fra den Egn, hvor det vistnok særlig vil føles, naar man skal gaa i Gang med Ekspropriation af Brødkorn. Det forekommer mig ogsaa med hele denne Ekspropriationshistorie for Øje, at der dog maaske kunde være Grund til at se en Smule nærmere paa Grundlovens § 82, for naar man en Gang for Alvor skal til at ekspropriere, kunde det være rart at være garderet mod at komme ud i den rene Vilkaarlighed. Jeg retter ingen Bebrejdelser mod Ministeren eller Kommissionen, jeg tror, som sagt, at den er sammensat af lutter dygtige og hæderlige Mænd, men burde alligevel ikke den Tanke overvejes, om det er heldigt, at den politiske Minister udnævner en saadan Kommission aldeles paa egen Haand? Selv om hantager nok saa stort et Hensyn, vilde det, blot for at han ikke skal have Skinnet af at lade sig lede af politiske Motiver, efter min Mening være betydeligt heldigere, at det i Fremtiden blev Landets Højesteret, der kom til at udnævne uvildige Mænd til at danne sig et Skøn over, hvad Pris der skulde sættes paa den og den Vare, eller hvad det nu var, der skulde eksproprieres. Det forekommer mig, at Ministeren med denne Maksimalpris er gaaet overordentlig vidt, og at der næsten ingen Grænser er for, hvor vidt han nu kan blive nødt til at gaa. Det er vel ogsaa derfor, Socialdemokraterne er saa uhyre villige til at følge ham og synes, at det er evig dejligt alt det, vi her er inde paa.

Om Straffebestemmelserne ønsker jeg at sige et Par Ord. Til at begynde med var der jo ingen Straffebestemmelser, det erindrer vi alle. Det var vel egentlig en Forglemmelse, thi det er klart, at naar man opstiller noget, som skal overholdes, maa den, der overtræder det, have Straf, en Bøde, eller hvad det nu skal være. Men det forekommer mig, at der i Ministerens sidste Cirkulære findes Udtalelser, som burde have været udeladte, fordi jeg tror,